

Psalm 95

- 1 Ga, joelen wij Wezer toe,
omschallen wij de rots van onze bevrijding.
- 2 Zijn wij zijn gelaat met erkenning vóór,
omschallen wij met deunen Hem.
- 3 Ja, grote Macht Wezer
en grote Koning over alle Machtigen,
- 4 in wiens hand de pijlers van het land zijn
en van wie de pieken van de bergen,
- 5 van wie de zee is, en Hij maakte haar,
en het dorre dat zijn handen vormden.
- 6 Kom, zijgen wij en zwichten wij,
knielen wij voor het gelaat van Wezer, onze maker.
- 7 Ja, Hij onze Machtige
en wij het volk van zijn weide
en de kudde van zijn hand vandaag,
als jullie horen zijn stem.
- 8 Verhard jullie hart niet als bij Strijd,
als op de dag van Beproeving in de steppe,
- 9 waar jullie vaders Mij beproefden,
Mij toetsten, al zagen ze mijn gewrocht.
- 10 Veertig jaar walgde Ik van dit geslacht
en zei: 'Een volk zwervend van hart zijn zij
en zij voelen mijn wegen niet.'
- 11 Waarop Ik verzekerde in mijn toorn:
'Als zij komen in mijn rust, ...'

Psalm 19

De hemel vertelt de wichtigheid van de Machtige
en de maak van zijn handen beduidt het pletsel.
Dag aan dag kwelmt zegging
en nacht aan nacht gewaagt voeling.
Geen zegging en geen spraak
zonder hun stem te horen.
Alle land doortrekt hun spanne
en de kap van de kreits hun woorden.

Psalm 2

'Mijn zoon ben jij,
vandaag verwek ik jou.
Bid tot mij, ik geef jou
de naties in eigendom,
als have jou de randen van het land.

Origenes

Wie echt bidt, zal verhoord worden terwijl hij nog spreekt, lettend op de macht van God die luistert. Hij begrijpt het Schriftwoord: Hier ben ik. Hij heeft vóór het bidden iedere ontstemming tegenover de Voorzienigheid afgelegd. Dit is de houding van de mens die bereidwillig aanvaardt wat hem overkomt, zonder verzet tegen God die beschikt wat Hij wil.

Mechtild van Hackeborn

Aanschouwt de ziel iets moois en lieflijks, dan bedenkt ze hoe mooi, beminnenswaardig en goed Degene is, die dat heeft gemaakt. Zo zal zij alle dingen zo snel mogelijk richten op Hem, die alles schiep. Hoort zij een zoete melodie of iets anders dat haar in vervoering brengt, dan denkt ze: ach, hoe prachtig zal de stem zijn van hem, die je eens zal roepen, en waaruit alle lieflijkheid en welluidendheid van elke stem voortkwam. Als zij de mensen iets hoort zeggen, luister zij altijd gespannen, of ze misschien iets verneemt waarin ze de Beminde kan vinden.

Julian van Norwich

De reden waarom ons hart en onze ziel niet echt tot rust komen, is dat we naar rust op zoek gaan. In futiliteiten en God niet kennen, die almachtig is, alwijs en algoed: Hij die de ware rust is. God wil gekend worden en schept er behagen in dat we in Hem uitrusten, want al wat beneden Hem staat kan ons geen voldoening schenken. En dat is de reden waarom geen enkele ziel rust vindt, tot zij aan al het geschapene onthecht is. Wanneer zij aldus onthecht is, uit liefde, om Hem te bezitten die alles is, dan is ze in staat om rust te ontvangen.